

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version: Kaj Ahlsved : Rör inte mina cd-skivor. Österbottens tidning 4.2.2018.

Österbottens tidning, kolumn 4.2.2018

Kaj Ahlsved

Rör inte mina cd-skivor

I mitt Facebookflöde var det för en tid sedan någon som undrade hur många cd-skivor vännerna köpt det senaste året. Svaren varierade från ”har inte köpt en skiva på många år” till någon entusiast som påstod sig köpa ”ett tiotal årligen”. Frågan har sitt ursprung i att den totala försäljningen av cd-skivor mer eller mindre varit i fritt fall sedan år 2000. Då såldes det ca 9 miljoner skivor i Finland. Ifjol såldes det ca en miljon. Idag är det strömmad musik via internet som dominerar och den typen av musiklyssnande förutsätter inte ett ägande av en fysisk produkt, en konkret skiva. Man äger inte, man får tillgång till musiken. Det är en radikal skillnad egentligen.

Jag har det stora lyckan att få många recensionsexemplar årligen. Detta är den största orsaken till att min cd-samling fortfarande växer. Utöver dessa växer samlingen med lokala artisters skivor och en del favoritartister vars skivor jag plikttroget köper. Det mesta av min vardagliga musiklyssning sker däremot via strömningstjänster.

Ibland föreslår folk att jag borde göra mig av med mina skivor. De tar ju bara plats och samlar damm. Men nej, varför skulle jag göra det? Den största delen av de skivor jag har införskaffat har en egen historia. De är köpta vid en viss tid och plats. En del av mina vänner fnissar åt att jag t.o.m. har skrivit köpedatumet i en del av skivorna, men det bjuder jag gladeligen på. Att jag gjort det hjälper mig att idag knyta dem till olika livsskeden.

För mig står det klart att inte bara musik men också och mina cd-skivor är en del av min identitet; de bidrar till den jag är, blir men också har blivit. För några veckor sedan fuldansade jag och yngsta dottern till Crash Test Dummies megasuccéskiva *God shuffled his feet* (1993). Den skivan kan förvaras längre ner på skivhyllan än Green Days neongröna *Dookie* (1994) som alla mina fyra barn i tur och ordning har hittat och tuggat på.

Båda dessa skivor införskaffades 1994. Den senare av dem 27.12 1994, antagligen med julklappspengar. Om man kunde lyssna sönder en cd-skiva så hade jag antagligen gjort det. Samma gäller skivan med gitarristerna Andrés Segovias och John Williams legendariska inspelningar av Bachs cellosviter som jag fyndade för 19,90 mark på Anttila i studieorten Vasa ganska precis ett år senare.

För ett antal år sedan fick jag ärva en mängd lp-skivor men eftersom de inte är ”mina” har jag inte samma emotionella koppling till dem. Under fildelningens storhetstid samlade många på sig enorma mängder mp3-filer men den känslomässiga kopplingen till dem konstruerades inte på ett likartat sätt som till den musik man köpte. Ofta saknades skivomslag och information även om man bemödade sig att bränna en fysisk skiva. Dagens lagliga digitala musiktjänster har tyvärr försummat behovet att kreditera artister och upphovsmän på ett tydligt och värdigt sätt, men det är en annan historia.

Intressant nog har lp-skivan fått en liten renässans hos framför allt den generation som inte har en stark koppling till varken cd:n eller c-kassetten. Det kan vara en antydning om behovet av att också uppleva musik som något fysiskt och konkret. Även det ökade utbudet av

festivaler och turnerande artister skvallrar om en önskan om att ge musikupplevelsen en dimension utöver de digitala strömmarna.

Strömningstjänster som t.ex. Spotify förutspås att fortsätta växa. Det är därför självklart att nutidens mobila musikkonsumtion där när, var och hur man införskaffade musiken inte spelar lika stor roll kommer att influera dagens unga musiklyssnares framtida relation till (sin) musik.

För mig lever den fysiska skivan ännu i symbios med den klingande musiken och att göra mig av med de mest kära skivorna vore som att göra sig av med långvariga vänner men också en karta över olika livsskeden och minnen.